

[Hans Rasmussen.]

svækkes. Endvidere var det Forudsætningen, at Konferencen skulde opstille Rettesnor for efterfølgende Forhandlinger om kollektive Aftaler til Lettelse af den økonomiske Forbindelse mellem Staterne.

Danmarks Repræsentanter ved sidste Aars Forsamling i Folkeforbundet stemte for den nævnte Resolution, og vor Regering gav med Tilslutning fra det udenrigspolitiske Nævn vore Udsendinge ved Konferencen Instruks om at medvirke til, at Folkeforbundets Tanke om en Vaabenhvile i toldmæssig Henseende blev ført saa langt frem som muligt, og at vore Repræsentanter i øvrigt skulde samarbejde med Delegationerne fra de Lande, der følger samme toldpolitiske Linie som Danmark. Der nævntes her ganske selvfølgelig i første Række England. Hermed var fra vor Side tilkendegivet den Stilling, Danmark vilde indtage.

Ved Bedømmelsen af Konferencens Resultater maa man i øvrigt i første Række erindre sig de overordentlig store Vanskeligheder, som forelaa. Der var jo først de mere almindelige Vanskeligheder, som store Dele af Europa er kommet ind i efter Verdenskrigen. I denne Forbindelse kan man ikke overse, at Oprettelsen af en Række nye, selvstændige Stater med yderst svag Økonomi har medvirket til at forøge Toldgrænserne i vor Verdensdel. Af andre Vanskeligheder, som Konferencen stod overfor, var der de urolige politiske Forhold i Frankrig og Tyskland og dernæst Virkningerne af de økonomiske Kriser, der i de allersidste Aar har gjort sig gældende i flere af de store Lande. Det er en kendt Sag, at Krav om Beskyttelsestold og Forøgelse af denne rejser sig allerkraftigst under økonomiske Kriser.

Det fremgik af Meddelelse fra Genève under Konferencens Forhandlinger, at samtlige disse Vanskeligheder meget stærkt afspejlede sig i de forskellige Delegationers Standpunkt. Til Trods for at samtlige deltagende Stater havde givet Udtryk for deres Tilslutning til Konferencens Program, og til Trods for, at de var enige med Folkeforbundet i, at økonomisk Nedrustning er en Nødvendighed for en sund Udvikling af Forholdet mellem Staterne, havde man flere Gange Indtrykket af, at Konferencen var i Fare, og at det kunde se ud, som om den vilde opløse sig uden Resultat. Heldigvis gik det ikke saaledes, og naar det ikke blev Tilfældet, er det fra adskillige Sider nævnt, at Konferencens danske Præsident, vor tidligere Udenrigsminister, har sin store

Del af Æren derfor. Vi kan kun med Glæde og Tilfredshed notere dette.

Med Tilfredshed noterer vi ligeledes, at den danske Delegation gennem sin Ordfører, Hr. Finansminister Bramsnæs, saa bestemt og afgørende tog Standpunkt for Folkeforbundets ledende Tanke med Hensyn til Konferencens Formaal, og der vil formentlig saavel her i Rigsdagen som ude i Befolkningen være aldeles overvejende Tilslutning til den danske Delegations stærke Fremhæven af, at Samarbejde mellem Nationerne maa være Fremtidens Løsen, og at man som Følge heraf maa søge at fjerne eller mindske de Skranker, der i Øjeblikket hindrer de økonomiske Forbindelser mellem Landene. Det har ligeledes vor Tilslutning, at vor Delegation saa energisk søgte at begrænse Adgangen til at tage Forbehold overfor Konventionens Hovedbestemmelser saa meget som muligt. Det var nemlig ikke mindst Tilbøjeligheden til at tage Forbehold med Hensyn til Landbrugsprotektionismen, der gjorde sig gældende hos flere Landes Delegationer. Hvor alvorlig en videre Udvikling paa dette Omraade vil være for vort Land, behøver jeg ikke nærmere at uddybe, det forstaaer vistnok alle.

Hvor betydningsfuldt det er for Danmark, at Konferencen ikke sluttede resultatløst, fremgaar med største Klarhed af den Tale, der blev holdt af Ordføreren for den britiske Delegation, Handelsminister Graham, hvori han udtalte, at det maatte befrygtes, at de frihandelsvenlige Lande kunde se sig nødsaget til at gaa over til en mere effektiv Beskyttelse, saafremt Konferencen ikke førte til noget. Denne Udtalelse, der flere Gange blev gentaget fra britisk Side, aabner et Perspektiv, der for vort Land er af den alleralvorligste Karakter. Danmark er livsinteresseret i, at landbrugsprotektionistiske Krav ikke kommer frem i England, men at dette Lands toldpolitiske Linie fremdeles bliver ubrødt. Vor egen Linie i dette Spørgsmaal bør være parallel hermed. Vor Selvopholdelsesdrift tilsiger os at stille os ved Siden af England i Kampen for Fjernelse af Toldskrankerne og for økonomisk Fred. Danmarks erhvervspolitiske Interesse ligger for Øjeblikket i at faa andre Lande til i hvert Tilfælde at holde op med Forhøjelser af deres Toldsatser.

Staaende overfor Afgørelsen af, om Danmark skal tiltræde Konventionen, melder sig de Spørgsmaal: Er der nogen Risiko forbundet dermed? Koster det os noget? Giver vi Afkald paa noget? Jeg mener, at Risikoen er saa minimal, at vi har Lov til at